

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 6Csr/2/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617210794
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslava Gederová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2018:6617210794.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec pred sudkyňou JUDr. Jaroslavou Gederovou v spore žalobcu: R. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX/XX, B. proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o. , IČO:35724803, Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpený advokátskou kanceláriou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom, Pajštúnska 5, Bratislava o zrušenie rozhodcovského rozsudku takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalovaný má od žalobcu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojim podaním zo dňa 08.09.2017 domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku. Svoj návrh odôvodnil tým, že proti jeho osobe sa vedie exekúcia na základe exekučného titulu rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom Bratislava, sp.zn. SRSAspA XXXXX/XX zo dňa 20.01.2016. Uvedeným rozsudkom malo dôjsť k rozhodnutiu o povinnosti zaplatiť oprávnenému sumu 322,20 Eur, úrok z omeškania zo sumy 322,20 Eur od 20.11.2013 do zaplatenia. O uvedenom rozsudku sa žalobca dozvedel až z upovedomenia o začatí exekúcie, ktoré mu bolo doručené dňa 22.08.2017. V čase nadobudnutia právoplatnosti a vykonateľnosti tohto rozhodnutia sa žalobca nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody, pričom o tejto skutočnosti mala informáciu aj Pošta v B.Á. ako aj obecný úrad. Z daného dôvodu nerozumie, ako sa daný rozsudok mohol stať právoplatným až o 10 mesiacov od vydania, hoci mu nebol doručený na adresu, kde sa nachádzal. Žalobca má za to, že rozhodcovský rozsudok je v rozpore s verným poriadkom. Z ustálenej vnútroštátnej judikatúry ako aj rozhodovacej praxe Súdneho dvora Európskej únie vyplýva, že povinnosťou vnútroštátnych súdov je skúmať neprijateľnosť zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách ex offa. V danom prípade sa jedná o typovú zmluvu, ktorá bola uzatvorená so spotrebiteľom na vopred pripravenom formulári, ktorý neumožňoval individuálne dojednanie zmluvných podmienok. Rozhodcovská doložka je súčasťou formulárovej zmluvy a jej dojednanie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou k zmluve. Spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ale aj úroveň informovanosti. V rozhodcovskom konaní bola vec prejednaná na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy či doložky. Vymáhaný dlh bol premlčaný už pred podpísaním dohody o uznaní dlhu. Žalobca podal žalobu po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby. Zámer žalobcu dosiahnuť vymožitelnosť pohľadávky podpísaním Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je považované za nekalú obchodnú prax, pretože neboli naplnené zákonné znaky tohto zákonného inštitútu a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa ako aj potencionálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa. Uznanie dlhu mal súd považovať za právne neúčinné, pretože v konaní nebolo preukázané, že žalovaný vedel o jeho premlčaní tak, ako to vyžaduje § 558 Občianskeho zákonníka. Dohoda o uznaní dlhu bola žalobcovi doručená poštou s vopred

vyplneným textom a túto nemal možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť, pokiaľ ide o obsah a text týmto nerozumel ani nevedel, že dlh je premlčaný. Dohoda o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku nebola individuálne vypracovaná pre tento konkrétny prípad a údaje o žalovanom ako aj o uznaní záväzku boli vpísané do pretlačeného formulára. Súd priznal právne účinky listinám, ktoré predkladal žalobca pri podaní návrhu bez akéhokoľvek hlbšieho skúmania ich obsahu, hoci bol na to zo zákona povinný. Medzi právnym predchodcom oprávneného a oprávneným malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o úvere zo dňa 10.07.2003. Pohľadávka z predmetnej zmluvy o úvere mala byť dňa 19.11.2013 postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok na žalovaného a vzhľadom na pozíciu právneho predchodcu oprávneného (banková inštitúcia) a oprávneného (nebankový subjekt) je nevyhnutné uskutočniť postúpenie pohľadávky v súlade so zákonom. Žalobca má za to, že existuje zásadný rozdiel medzi obsahom (kvalitou) bankovej peňažnej pohľadávky na jednej strane a inej peňažnej pohľadávky na strane druhej. Na strane klienta, ktorý je vo vzťahu s bankou, existuje legitímne očakávanie založené na zákonom stanovených povinnostiach banky, ktoré odôvodnene dáva klientovi banky podstatne vyšší stupeň dôvery voči správaniu a postupom svojho úverového veriteľa - banke ako je tomu v prípade veriteľa - nebankovej spoločnosti. Hoci prax rokov minulých ukázala, že bankové domy tento vyšší stupeň dôvery, ktorý voči nim verejnosť stále požíva, využívajú viac v smere maximalizácie svojho zisku ako v prospech vyššieho štandardu kvality svojich služieb. Pre prípad vzniku zákonných predpokladov umožňujúcich uskutočnenie úkonov smerujúcich k postúpeniu bankového úveru na subjekt bez bankovej licencie, ktorým sa automaticky zmení aj obsah pohľadávky v dôsledku zmeny okruhu zákonných práv a povinností nového vlastníka pohľadávky, je nutné, aby každá banka o tomto postupe svojho klienta v omeškaní informovala a uskutočnila ho spôsobom aprobovaným zákonom. Zvýšením odbornej starostlivosti na strane bankových domov v procese predaja bankových úverov možno účinne predísť tomu, aby boli spotrebiteľské úvery predávané „komukoľvek“ čím sa zmení, zníži počet úverov neplnených riadne a včas. V nadväznosti na uvedené žalobca poukazuje na § 525 Občianskeho zákonníka, ktorý hovorí, že nie je možné postúpiť pohľadávku, ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. V tomto prípade malo dôjsť k zmene obsahu pohľadávky pri postúpení zo špecifickej bankovej pohľadávky sa mala stať pohľadávka nebanková. Pre platné postúpenie bankovej pohľadávky na nebankový subjekt je potrebné, aby boli splnené podmienky nielen v Občianskom zákonníku, ale súčasne aj podmienky § 92 ods. 8 Zákona o bankách. V tomto prípade oprávnený v rámci súdneho konania nepreukázal splnenie povinnosti pri postupovaní pohľadávky v kontexte § 92 ods. 8 Zákona č.483/2001 Z.z. o bankách. Postúpením bankovej pohľadávky priamo na subjekt, ktorý nie je dlžníkom bankového oprávnenia, ktorý nepodlieha Zákonu o bankách, dochádza k zmene obsahu právneho vzťahu, resp. pohľadávky. Žalobca má za to, že pri postúpení pohľadávky došlo k porušeniu § 92 ods. 8 Zákona č.483/2001 Z.z. a tiež aj k porušeniu ustanovení Občianskeho zákonníka a v tomto prípade je nutné posudzovať úkon postúpenia pohľadávky na základe zmluvy o postúpení ako neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobca žiada, aby súd vychádzal z rozsudku Súdneho dvora Európskeho spoločenstva vo veci C 76/10 POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti S. Q., rovnako žiada naplniť ciele Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, podľa ktorej sa majú štáty postarať o to, aby spotrebiteľa nekalé podmienky nezaväzovali. Žalobca ďalej poukazuje na rozsudok Súdneho dvora vo veci 14/83 zo dňa 10.04.1984 Sabine von Colson a Elisabeth Kamann proti Land Nordrhein-Westfalen bod 26 a vo veci 79/83 z roku 1984 Doroty Harz proti Deutsche Tradax GmbH bod 26; „avšak povinnosť členských štátov vyplývajúca zo smernice dosiahnuť výsledok stanovený smernicou a ich povinnosť podľa článku 5 Zmluvy prijať všetky primerané opatrenia, všeobecné alebo konkrétne, s cieľom zabezpečiť splnenie tejto povinnosti, je záväzná pre všetky orgány členských štátov, v rámci ich jurisdikcie, vrátane súdov. Z toho vyplýva, že pri aplikácii vnútroštátneho práva a najmä ustanovením vnútroštátneho práva zavedených osobitne s cieľom implementovať smernicu je vnútroštátny súd povinný vykladať svoje vnútroštátne právo vo svetle znenia a účelu smernice s cieľom dosiahnuť výsledok podľa tretieho odseku článku 189.“ Preto by ani Slovenská republika ako člen Európskej únie nemala dopustiť výkon takéhoto práva. Svojoľnému obchodovaniu s bankovými pohľadávkami a nerešpektovanie platnej a jednoznačnej právnej úpravy nemožno priznať právnu ochranu, nakoľko oprávnený v skutočnosti nie je vlastníkom pohľadávky. Uvedené konanie oprávneného ako aj jeho právneho predchodcu je v rozpore s dobrými mravmi a aj v rozpore s verejným poriadkom. Na základe uvedených skutočností žalobca žiada, aby súd uvedený rozsudok Rozhodcovského súdu zrušil.

2. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení predložil súdu námietky proti exekúcii zo dňa 06.09.2017, potvrdenie o prepustení z výkonu trestu odňatia slobody a rozhodcovský rozsudok SRSAspA XXXXX/XX zo dňa 20.01.2016.

3. Dňa 31.10.2017 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného, v ktorom uviedol, že nie sú splnené dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle ustanovenia § 45 ods. 1 Zákona č.335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, nakoľko ich naplnenie žalobca nijakým spôsobom nepreukázal. Žalovaný má za preukázané, že dňa 10.07.2003 uzatvoril žalobca s právnym predchodcom žalovaného Zmluvu o bežnom účte fyzickej osoby a poskytovaní ďalších produktov a služieb k tomuto účtu. Súčasťou zmluvy bolo vydanie platobnej karty VISA Electron s denným limitom 10.000,-- Sk (331,94 Eur). Podmienky čerpania finančných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Výsledkom mimosúdnych rokovaní bola vôľa a ochota dlžníka predmetnú pohľadávku uhradiť, avšak z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov nebolo v jeho možnostiach pohľadávku uhradiť v celosti. Keďže žalovaný nemal v úmysle zbytočne navyšovať pohľadávku o trovy súdneho prípadne exekučného konania a žalobca predmetnú pohľadávku čo do dôvodu a výšky uznával, poskytol mu žalovaný ešte možnosť uhradiť pohľadávku v splátkach a zaslal žalobcovi dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach. Žalobca jednotlivé dokumenty vyplnil a podpísal dňa 20.10.2014. Žalobca podpisom dohody uznal záväzok uvedený v bode 2 a s podpisom rozhodcovskej zmluvy súhlasil, aby sa predmetná vec prejedнала pred príslušným rozhodcovským súdom. Žalobca mal právo odmietnuť rozhodcovskú zmluvu, avšak návrh prijal. Z uvedeného dôvodu nemožno rozhodcovskú zmluvu považovať za neprijateľnú podmienku. Žalobca mal možnosť výberu a nebol ničím nútený, podpis rozhodcovskej zmluvy alebo dohody nebol podmienený podpisom iných dokladov napr. poskytnutím úveru, vyplatením peňažných prostriedkov. Zo samotného znenia rozhodcovskej zmluvy, ktorá nie je obsahovo obširna, vyplýva právo žalobcu jednak na výbere rozhodcovského súdu, možnosť odstúpenia od rozhodcovskej zmluvy a v neposlednom rade je možnosť odmietnutia rozhodcovského konania. Z uvedeného nemožno rozhodcovskú zmluvu považovať za neprijateľnú podmienku. Uzavretie dohody ako aj rozhodcovskej zmluvy nie je časovo limitované a teda podľa názoru žalovaného mal žalobca dostatok času, aby si jednotlivé dokumenty prezrel, oboznámil sa s nimi a podľa svojej vôle tieto dokumenty vyplnil v prípade, že s nimi obsahovo súhlasí. Obsah dohody ako aj rozhodcovskej zmluvy bol dodávateľom síce vopred pripravený, čo však nie je v zmluvných vzťahoch ničím výnimočným, pretože návrh zmluvy, resp. zmlúv v písomnej podobe vždy musí niektorá zo zmluvných strán pripraviť. Žalovaný je toho názoru, že rozhodcovská zmluva neobsahovala žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, štandardným spôsobom vysvetlila podstatu rozhodcovského konania a dala možnosť výberu spotrebiteľovi rozhodcovskú zmluvu podpísať, resp. nepodpísať. Nakoľko žalobca doposiaľ nepreukázal, že bol predmetnú rozhodcovskú zmluvu nútený podpísať, má žalovaný za to, že rozhodcovská zmluva je platná, neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky. Žalovaný zastáva názor, že predmetná dohoda ako aj rozhodcovská zmluva neobsahuje žiadne zložité ani zavádzajúce právne formulácie, pričom jej obsah nie je tak rozsiahly, aby sa s ním žalobca nemal možnosť oboznámiť. Žalovaný pritom poukazuje na závery Okresného súdu Lučenec v rozsudku sp.zn. 13Csr/1/2016 zo dňa 30.01.2017, uznesenie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 9CoE/265/2015 zo dňa 28.01.2016, rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 12Csr/7/2016 zo dňa 29.06.2017, rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 20Csr/1/2017 zo dňa 14.09.2017 a rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica sp.zn. 8Csr/1/2017 zo dňa 16.10.2017. Právomoc rozhodcovského súdu na rozhodovanie v tejto veci bola daná rozhodcovskou zmluvou, v ktorej sa v zmysle bodu 3 žalobca so žalovaným dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto dohody vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zánik budú riešené pred stálym rozhodcovským súdom, resp. pred príslušným súdom Slovenskej republiky. V danom prípade nemožno mať pochybnosti o platnosti rozhodcovskej zmluvy a o právomoci a príslušnosti rozhodcovského súdu na rozhodnutie o uplatnenom nároku. Taktiež nie je možné mať pochybnosť o jej súlade s dobrými mravmi a preto sa žalovaný v žiadnom bode nestotožňuje s názorom žalobcu. Žalovaný zastáva názor, že žalobca po tom, čo sa oboznámil s obsahom rozhodcovskej zmluvy a svojim podpisom sa existujúci záväzok uznal a vyjadril svoju vôľu podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Tvrdenia žalobcu o nekalej obchodnej praktike v prebiehajúcom konaní, napriek jeho pasivite v samotnom rozhodcovskom konaní, považuje žalovaný za účelové a nepodložené. Pokiaľ žalobca odvodzuje neplatnosť rozhodcovskej zmluvy z titulu neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky, žalovaný zastáva názor, že rozhodcovskú zmluvu nemožno považovať za neprijateľnú podmienku ani podľa Smernice rady 93/13/EHS. Z ustanovenia smernice je zrejmé, že jej cieľom nie je zakázať rozhodcovské doložky uzavreté so spotrebiteľom, za neprípustné totiž považuje len tie ustanovenia, ktoré nútia spotrebiteľov domáhať sa svojich nárokov voči dodávateľovi výlučne v rozhodcovskom konaní neupravenom právnymi predpismi. K otázke platnosti postúpenia pohľadávky žalovaný poukazuje na skutočnosť, že relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi

o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Žalovaný zastáva názor, že aktívnu legitímáciu v konaní preukázal oznámením postupcu o postúpení pohľadávky. V zmysle uvedeného žalovaný nesúhlasí s podanou žalobou, nakoľko má za to, že nie sú splnené dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 ods. 1 zákona č.335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a navrhuje, aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

4. Žalovaný na preukázanie svojich tvrdení predložil súdu Rozhodcovský rozsudok SRSAspA XXXXX/XX zo dňa 20.01.2016, Zmluvu o bežnom účte fyzickej osoby v slovenských korunách zo dňa 10.07.2003, Dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 20.10.2014, Rozhodcovskú zmluvu zo dňa 20.10.2014, výzvu na označenie stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 24.08.2015 spolu s doručenkou, oznámenie o výbere stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 01.10.2015, pokus o zmier a oznámenie o ukončení zmluvného vzťahu a o postúpení pohľadávky zo dňa 26.11.2013.

5. Dňa 23.1.2017 bolo tunajšiemu súdu doručené vyjadrenie žalobcu, v ktorom uviedol, že na Okresnom súde v Lučenci prebieha exekučné konanie sp.zn. EX 20945/16, z ktorého sa dozvedel o rozhodcovskom rozsudku, ktorý mu nikdy nebol doručený. V lehote na podanie námietok proti exekúcii bol podaný aj návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa osobitného predpisu. Nesúhlasí s vyjadrením žalovaného, že nie sú splnené podmienky na zrušenie rozhodcovského rozsudku, nakoľko odporuje dobrým mravom a je v rozpore s verejným poriadkom. Hlavným dôvodom na zrušenie je premlčaná pohľadávka, ktorá bola premlčaná už v čase jej postúpenia žalovanému, ktorý odkúpil premlčané pohľadávky a nekalými praktikami sa ich snaží vymáhať od ľudí s nízkym právnym vedomím, ktorí sa nachádzajú v zlej finančnej situácii, a ktorí sú z toho dôvodu neinformovaní, pretože nemajú finančné prostriedky na právne služby ani prístup na internet čo je aj prípad žalobcu. Takisto žalobca nesúhlasí s vyjadrením žalovaného, že výsledkom mimosúdnych rokovaní bola vôľa a ochota dlžníka predmetnú pohľadávku uhradiť. Veriteľ inicioval túto dohodu a zaslal ju dlžníkovi na podpis, o čom svedčia aj šípky na tejto dohode, ktoré upozorňujú dlžníka, kde má dohodu podpísať, ako aj číslo zásielky v ľavom rohu. Podpísaniu dohody o uznaní dlhu predchádzala séria výstražných telefonátov zo strany EOS KSI, kedy sa žalobca vyjadril, že je sociálne odkázaná osoba na sociálnu dávku v hmotnej núdzi vo výške 60,--Eur, navyše má vyživovaciu povinnosť voči dvom nezaopatreným deťom. Po takejto informácii bol upozornený, že je povinný platiť splátky aspoň v minimálnej sume 10,--Eur. Následne mu bola doručená dohoda o uznaní dlhu spolu s rozhodcovskou zmluvou, ktoré v snahe vyhnúť sa exekúcii podpísal. V tom čase žalobca nemal vedomosť o premlčaní dlhu a následkov s tým spojených. O tejto skutočnosti sa dozvedel až po doručení upovedomenia o začatí exekúcie, kedy si vyžiadal po porade s odborníkom fotokópie zo súdneho spisu. Keby túto vedomosť mal, určite by dohodu nepodpísal. Rovnako nemal vedomosť o rozhodcovských súdoch či zmluvách. Reagovať na výzvy počas rozhodcovského konania nemohol, pretože mu neboli doručené alebo ich prevzal niekto iný. Sociálne dávky mu nepostačovali ani na základné životné potreby a už vôbec nie na platenie výživného kvôli ktorému sa dostal aj do výkonu trestu odňatia slobody. Podľa vyššie opísaných skutočností uznaním premlčaného dlhu čo do dôvodu a výšky nedošlo k vyvolaniu účinku v zmysle § 110 Občianskeho zákonníka. Stály rozhodcovský súd riadne nepreskúmal, či vymáhaný nárok nie je založený na zmluvnom dojednaní, ktoré je v rozpore s ustanovenými všeobecne záväznými predpismi na ochranu spotrebiteľa. Rozhodcovská zmluva bola uzatvorená na diaľku a bola mu ako spotrebiteľovi zaslaná veriteľom t.j. EOS KSI poštou a preto pre zachovanie písomnej formy je nevyhnutné dodržať režim vzájomne vymedzených listov medzi zmluvnými stranami, čo znamená doručenie ponuky na uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy zo strany spotrebiteľa a následné prijatie tejto ponuky zo strany poskytovateľa. K takémuto vzájomnému vymeneniu zmluvy nedošlo. Chýba aj autonómia vôle spotrebiteľa uzavrieť rozhodcovskú zmluvu. Veriteľ nepreukázal, že dlžník ako spotrebiteľ individuálne dojednal aj rozhodcovskú zmluvu. Vzhľadom k tomu, že dohoda o uznaní dlhu bola uzavretá v rovnakom čase svedčí aj číslo zásielky. Rozhodcovská zmluva nebola vôbec predmetom samostatného jednania, jej uzavretie bolo len ako súčasť uzavretia dohody o uznaní dlhu v splátkach a preto ani nemohlo dôjsť k platnému uzavretiu rozhodcovskej zmluvy.

6. Dňa 18.12.2017 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného, v ktorom uviedol, že žalobca mal možnosť Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 20.10.2014 a Rozhodcovskú zmluvu zo dňa 20.10.2014 prečítať a v prípade, ak súhlasí s ich obsahom podpísať a zasláť na adresu žalovaného. Žalobca nebol ničím nútený, podpis rozhodcovskej zmluvy nebol podmienený podpisom dohody ani Zmluvy o bežnom účte zo dňa 10.07.2003, pričom poukazuje na

uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.43CoE/372/2013 zo dňa 21.11.2013 a uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k.1CoE/328/2013 zo dňa 10.12.2013 a uznesenia Krajského súdu v Žiline č.k.8CoE/4/2014 zo dňa 31.0.12014. V zmysle uvedeného žalovaný nesúhlasí s podanou žalobou, nakoľko má za to, že nie sú splnené dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 ods. 1 zákona č.335/2014 Z.z.

7. Súd vo veci vytýčil pojednávanie na deň 24. januára 2018, ktorého sa nezúčastnil žalobca ani žalovaný, prítomný bol len právny zástupca žalovaného. Žalobca ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní podaním zo dňa 23.01.2018 a súhlasil, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti. Súd z daného dôvodu pojednával v neprítomnosti žalobcu a žalovaného.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi ako aj tvrdeniami právneho zástupcu žalobcu a zistil tento skutkový a právny stav veci:

Na pojednávaní právny zástupca uviedol, že nesúhlasí so žalobou a v plnom rozsahu sa pridrižoval písomných podaní. Je toho názoru, že žaloba je nedôvodná. Žalobcovi boli predložené listiny a teda dohoda ako aj rozhodcovská doložka, ktoré boli v súlade so zákonom, pričom ich obsahom boli aj poučenia o ich právnych následkoch. S poukazom na judikatúru uvádzanú v písomných podaniach, dohoda ako je rozhodcovská zmluva spôsobuje právne účinky, preto navrhuje súdu, aby žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal im náhradu trov konania v celom rozsahu.

9. Žalobca uzavrel so žalovaným Zmluvu o bežnom účte fyzickej osoby v Sk dňa 10.07.2003. Predmetom uvedenej zmluvy bola novácia zmluvy o bežnom účte zo dňa 24.05.1996 v zmysle zmluvného balíka služieb. V rámci predmetnej zmluvy bola žalobcovi vydaná platobná karta VISA Electron s denným limitom 10.000,--Sk. Dňa 26.11.2013 pôvodný veriteľ ukončil zmluvný vzťah a oznámil žalobcovi postúpenie pohľadávky na spoločnosť EOS KSI Slovensko. Následne žalobca dňa 20.10.2014 uzavrel so žalovaným dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, v zmysle ktorej uznal záväzok, ktorý vznikol na základe zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 10.07.2003 s pôvodným veriteľom Tatrabanka a.s., dlžná suma pozostávala z istiny 332,20 Eur a z úroku z omeškania 9 % ročne zo sumy 332,20 Eur od 19.11.2013 až do splatnosti poslednej splátky. Túto pohľadávku sa zaviazal splácať voči veriteľovi v mesačných splátkach vo výške 10,--Eur s dátumom splátky 25. dňa v mesiaci počnúc od 25.10.2014. Zároveň v rovnaký deň uzatvorili rozhodcovskú zmluvu ako samostatnú zmluvu, v rámci ktorej sa v článku 3 dohodli, že všetky spory ktoré vzniknú z dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené pred stálym rozhodcovským súdom ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na stálom rozhodcovskom súde, resp. pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu. Zároveň bol žalobca poučený o rozhodcovskom konaní v zmysle článku 4 rozhodcovskej zmluvy a bola mu daná možnosť od zmluvy aj bez uvedenia dôvodu odstúpiť a to najneskôr v deň predchádzajúci dňu podania žaloby na stálom rozhodcovskom súde v zmysle článku 3 bodu 3.3 Rozhodcovskej zmluvy.

10. Zo spisu Rozhodcovského súdu sp.zn. SRSAspA XXXXX/XX bolo zistené, že návrh na začatie konania podal žalovaný dňa 28.10.2015. Žalobca bol vyzvaný na označenie stáleho rozhodcovského súdu a to listom zo dňa 24.08.2015. Túto výzvu aj prevzal dňa 27.08.2015. Uznesením rozhodcovského súdu zo dňa 02.11.2015 bol vyzvaný na predloženie písomnej žalobnej odpovedi, ktorá bola doručená žalobcovi dňa 04.12.2015. Žalobca však ostal nečinný. Rozhodcovský súd preto vydal rozsudok sp.zn. SRSAspA XXXXX/XX zo dňa 20.01.2016, ktorým bol žalovaný zaviazaný povinnosťou zaplatiť veriteľovi sumu 332,20 Eur, úrok z omeškania vo výške 8,25% zo sumy 332,20 Eur od 20.11.2013 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň bol povinný nahradiť trovy rozhodcovského konania pozostávajúce z poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 22,92 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 83,88 Eur. Vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá. Predmetný rozsudok bol žalobcovi doručený na adresu X. XXX/XX, B., ktorý sa vrátil ako neprevzatý v odbernej lehote, následne bol rozhodcovský rozsudok zaslaný na adresu R. XX, Q., ktorý sa vrátil s označením „adresát neznámy“.

11. Z potvrdenia o prepustení z výkonu trestu odňatia slobody je zrejmé, že žalobca bol vo výkone trestu v čase od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX.

12. Zo spisu tunajšieho súdu sp.zn.8Er/34/2007, pod ktorým prebieha exekúcia voči žalobcovi bolo zistené, že žalobca podal námietky voči exekúcii. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo doručené žalobcovi dňa 22.08.2017, pričom námietky boli zaslané exekútorovi e-mailom dňa 06.09.2017 a následne doručené aj riadnou poštou dňa 11.09.2017.

13. Podľa § 33 ods. 2 zákona č.335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, stály rozhodcovský súd doručuje písomnosti spotrebiteľovi do vlastných rúk na adresu uvedenú v spotrebiteľskej zmluve, na ktorú sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, alebo na inú adresu oznámenú spotrebiteľom alebo zistenú stálym rozhodcovským súdom najmä z listín, ktoré sú obsahom spisu. Stály rozhodcovský súd je na účely doručovania oprávnený požiadať bezplatne o súčinnosť pri zisťovaní adresy spotrebiteľa register obyvateľov Slovenskej republiky. Ak sa nepodarilo doručiť písomnosť spotrebiteľovi na žiadnu z uvedených alebo zistených adries, považuje sa písomnosť za doručenú po siedmich dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky stálemu rozhodcovskému súdu aj vtedy, ak sa písomnosť vráti ako nedoručená.

14. Podľa § 45 ods. 1 zákona č.335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

- a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,
- b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,
- c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,
- d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,
- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,
- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
- k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
- l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

15. Podľa § 45 ods. 2 zákona č.335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku sa môže podať na tlačive, ktorého vzor je uvedený v prílohe č. 3. Ak spotrebiteľ neuvedie skutočnosti odôvodňujúce výber dôvodu zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa vzoru tlačiva uvedeného v prílohe č. 3, súd žalobu ani po neúspešnej výzve na doplnenie neodmietne a v súdnom konaní postupuje tak, aby spotrebiteľ mal právo pred súdom označiť všetky rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

16. Podľa ustanovenia § 45 ods. 3 zákona č.335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

17. Podľa § 46 ods. 1 zákona č.335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

18. Podľa § 46 ods. 2 zákona č.335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, doručený rozhodcovský rozsudok nadobudne právoplatnosť až po uplynutí lehoty na podanie žaloby podľa odseku 1, a ak je žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku podaná, až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

19. Podľa § 46 ods. 3 zákona č.335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ak bol podaný návrh na začatie exekúcie, môže spotrebiteľ žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podať za podmienok podľa osobitného predpisu²⁸) aj v exekúcii.

20. Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku účinného ku dňu začatia exekučného konania, exekútor poverený vykonaním exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní podľa osobitného predpisu v upovedomení o začatí exekúcie poučí povinného, ktorý je spotrebiteľom, o možnosti podať v lehote na podanie námietok proti exekúcii žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa osobitného predpisu. Poučenie musí obsahovať aj vzor žaloby podľa osobitného predpisu.

21. V prejednávanej veci súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobe žalobcu nie je možné vyhovieť. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Tatra banka, a.s. a žalobcom bola dňa 10.07.2003 uzatvorená Zmluva o bežnom účte fyzickej osoby v Sk. Následne žalobca so žalovaným uzatvoril dňa 20.10.2014 Dohodu o uznaní záväzkov a úhrade pohľadávky v splátkach ako aj rozhodcovskú zmluvu. Žalovaný dňa 28.10.2015 predložil Stálemu rozhodcovskému súdu zriadenom pri Asociácii pre arbitráž návrh na začatie rozhodcovského konania. Rozhodcovský súd vydal rozsudok sp.zn. SRSAspA XXXXX/XX zo dňa 20.01.2016. Tento rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi doručovaný na adresu X. XXX/XX, B., t.j. adresu, na ktorej predtým preberal všetky písomnosti doručované rozhodcovským súdom, odtiaľ sa vrátila zásielka ako „neprevzatá v odbernej lehote“. Následne bol rozsudok doručovaný na adresu R. XX, Q., odkiaľ sa vrátila zásielka s označením „adresát neznámy“. Stály rozhodcovský súd tak postupoval v zmysle § 33 ods. 2 zákona č.335/2014 Z.z. a teda došlo k správne doručeniu písomností. Z daného dôvodu súd nemôže prihliadnúť na námietku žalobcu, že mu uvedený rozsudok nebol doručený, nakoľko rozhodcovský súd postupoval v zmysle platných ustanovení zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Zároveň nemožno prihliadnúť ani na skutočnosť, že v čase doručovania bol žalobca vo výkone trestu odňatia slobody, keďže ani táto skutočnosť nebráni tomu, aby rozsudok nadobudol právoplatnosť. Súd taktiež nemohol prihliadnúť na námietku žalobcu, že nedošlo k platnému uzatvoreniu rozhodcovskej zmluvy, nakoľko rozhodcovská doložka je súčasťou formulárovej zmluvy a jej dojednanie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmluve. Ďalej uviedol, že zmluva bola uzatvorená na diaľku a bola mu zaslaná ako spotrebiteľovi, pričom na zachovanie písomnej formy je nevyhnutné dodržiavať režim vzájomne vymenených listov medzi zmluvnými stranami, čo znamená doručenie ponuky na uzavretie rozhodcovskej zmluvy zo strany spotrebiteľa a následne prijatie tejto ponuky poskytovateľom. Súd k tejto námietke uvádza, že rozhodcovská zmluva bola doručená ako návrh na uzatvorenie zmluvy samotným žalovaným. V rozhodcovskej zmluve sa jasne nachádzalo poučenie o rozhodcovskom konaní a jeho priebehu. Zároveň bola daná možnosť žalobcovi ako spotrebiteľovi od nej odstúpiť a to až do dňa predchádzajúceho dňu podania žaloby na rozhodcovskom súde. Žalobca túto zmluvu podpísal. Súd má za to, že došlo k platnému uzatvoreniu rozhodcovskej zmluvy, nakoľko táto sa nachádzala na samostatnom tlačive, nebola súčasťou žiadnej inej zmluvy a teda žalobca mal možnosť sa rozhodnúť, či rozhodcovskú zmluvu podpíše alebo nepodpíše. Tiež je potrebné podotknúť, že jej uzatvorenie nebolo podmienené podpísaním dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach ako to tvrdil žalobca, pretože išlo o dve samostatné listiny. Nie je pravdou tvrdenie žalobcu, že v prípade spotrebiteľských zmlúv, návrhy na uzatvorenie zmluvy môže predkladať výlučne spotrebiteľ. V zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka ktorákolvek zo zmluvných strán môže predložiť návrh zmluvy, pričom je na zvážení druhej zmluvnej strany, či predmetný návrh prijme alebo dá protinávrh. V danom

prípade návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy bol predložený žalovaným a žalobca tento návrh bez výhrady prijal, čo potvrdil svojim podpisom. Žalobca súdu žiadnym spôsobom nepreukázal, že k uzavretiu uvedenej zmluvy bol nútený, ale ako sám uviedol podpísal ju preto, aby sa vyhol exekučnému konaniu. Z daného dôvodu súd má za to, že zmluva je platná. Rovnako bolo súdu preukázané, že žalobca bol vyzvaný na označenie stáleho rozhodcovského súdu. Táto výzva mu bola doručená dňa 27.08.2015 a teda mal vedomosť o tom, že dôjde k podaniu žaloby na stály rozhodcovský súd, avšak ani vtedy nevyužil svoju možnosť na odstúpenie od rozhodcovskej zmluvy. Dokonca počas celého konania zostal nečinný.

22. V zmysle ustanovenia § 46 ods. 1 zákona č.335/2014 žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote do 3 mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania, resp. v prípade začatia exekučného konania v lehote na podanie námietok proti exekúcii žalobcu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Zo spisu z rozhodcovského súdu bolo zistené, že zásielka, ktorá obsahovala rozhodcovský rozsudok bola rozhodcovskému súdu vrátená dňa 12. augusta 2016 a teda v zmysle § 33 ods. 2 sa rozhodcovský rozsudok považoval za doručený po 7. dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky, t.j. dňom 20. augusta 2016. Týmto dňom začala plynúť aj lehota 3 mesiacov, ktorá plynula do 20.11.2016, keďže uvedený deň pripadol na nedeľu, lehota na podanie žaloby uplynula dňa 21.11.2016. Žalobca však mohol podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku aj v priebehu exekučného konania a to v lehote na podanie námietok. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo žalobcovi doručené dňa 22.08.2017 a teda od toho dňa mu začala bežať lehota 14 dní na podanie námietok. Posledným dňom na podanie námietok bol deň 05.09.2017. Žaloba bola na tunajší súd podaná až dňa 08.09.2017. Z daného dôvodu mal súd jednoznačne preukázané, že žaloba nebola podaná v zákonom stanovenej lehote. Vzhľadom na to, že žalobca zmeškal lehotu na podanie žaloby, súd sa nezaoberal preskúmaním rozhodcovského rozsudku z hľadiska jeho súladnosti so zákonom a návrh žalobcu bez ďalšieho zamietol.

23. O náhrade trov konania súd rozhodoval podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý bol v plnej miere úspešný priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Lučenec (§ 355 ods. 1 CSP a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).